

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVIII Nr. 11374

Simbătă 17 martie 1979

6 PAGINI — 30 BANI

Să acționăm ferm pentru înlăptuirea sarcinilor subliniate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea cu cadrele de conducere din economie!

INVESTIȚIILE- în funcțiune la termen sau chiar mai devreme

Să ne oprim la două din elementele care ilustrează, amplitudinea și complexitatea planului de investiții din acest an, așezându-l la baza progresului și mai accelerat al întregii economii, la temelia creșterii mai susținute a nivelului de trai al poporului nostru.

● Volumul lucrărilor planificate depășește 233 miliarde lei, cu 9,1 la sută mai mult decât în anul precedent.

● Numărul obiectivelor și capacităților productive importante prevăzute să intre în funcțiune, în industrie și agricultură, se ridică la 800.

În fața de ce conducerea partidului, secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu situează cu consecvență în centrul atenției problemele realizării în bune condiții a planului de investiții, în acest sens, la recenta Consfătuire cu cadrele de conducere din economie s-a subliniat necesitatea concentrării și mobilizării forțelor și intensificării ritmului de execuție pe santieră pentru recuperarea restanțelor, încadrarea în graficele de lucru și punerea în funcțiune la timp și, acolo unde este posibil, mai devreme a tuturor capacităților de producție.

Chiar și un succedat tur de orizont demonstrează că, pe majoritatea santierelor, constructorii și montorii desfășoară o activitate energică și susținută, reflectată direct în rezultatele obținute, multe concretizate

în depășiri substanțiale ale prevederilor din graficele de execuție. Să concretizăm: pe santierelor combinatelor de utilaj greu din Iași, Cluj-Napoca și Craiova, Combinatului siderurgic din Călărași, plantelor chimice din Roman și alte, unde au fost adotate, din vreme în vreme, măsuri amale în vederea asigurării forței de muncă, folosirii raționale

Sînt necesare măsuri hotărîte în vederea realizării programului de investiții. Avem rămăneri în urmă și trebuie să înțelegem că în acești doi ani trebuie să realizăm în întregime investițiile industriale și agricole, locuințele și celelalte obiective sociale.

NICOLAE CEAUȘESCU

a acestora și a utilajelor de construcție din dotare, deschiderii largi fronturi de lucru pentru intensificarea montajului, constructorii și montorii și-au mărit și consolidat avansul dobîndit anterior la executarea lucrărilor. În afara eforturilor proprii ale colectivelor de oameni ai muncii de pe santieră, un rol determinant în obținerea acestor bune rezultate l-au avut stabilirea unor contacte mai strînse cu furnizorii de utilaje, precum și colaborarea cu fiecare beneficiar de investiții în soluționarea tuturor problemelor și înlăturarea dificultăților întâmpinate.

Dar rezultatele dobîndite în realizarea investițiilor sînt diferite. Cum se stie, la o serie de obiective noi se înregistrează rămăneri în

urmă față de prevederile din plan — în industriile chimică, metalurgică, în economia forestieră și în industria materialelor de construcții — precum și nerespectarea termenelor de punere în funcțiune la un număr de capacități de producție, alții din ramurile amintite, cit și din industria constructoare de mașini și industria ușoară. Tocmai de

mi de tone de utilaje și echipamente tehnologice nu se află în halele de producție, acolo unde le este locul, ci rămîn în continuare aglomerate în depozitele santierelor. Consecințele unei asemenea situații anormale sînt serioase dacă lînem seama că, potrivit graficelor de livrări, urmează să sosească în continuare însemnate cantități de utilaje, care se cer la rîndul lor montate grabnic.

Evident, accelerarea ritmului de montaj cere o organizare cit mai judicioasă a muncii, măsuri energice din partea conducătorilor de santieră pentru organizarea lucrului în mai multe schimburi, pentru scurtarea ciclului de montaj tehnologic, aprovizionarea ritmică a

aceia, zi de zi eforturile factorilor cu răspundere în acest domeniu trebuie concentrate, într-o unică direcție de acțiune: accelerarea ritmului de construcții și montaj tehnologic, recuperarea grabnică a restanțelor existente, asigurarea condițiilor pentru intrarea în producție a tuturor obiectivelor planificate în acest an.

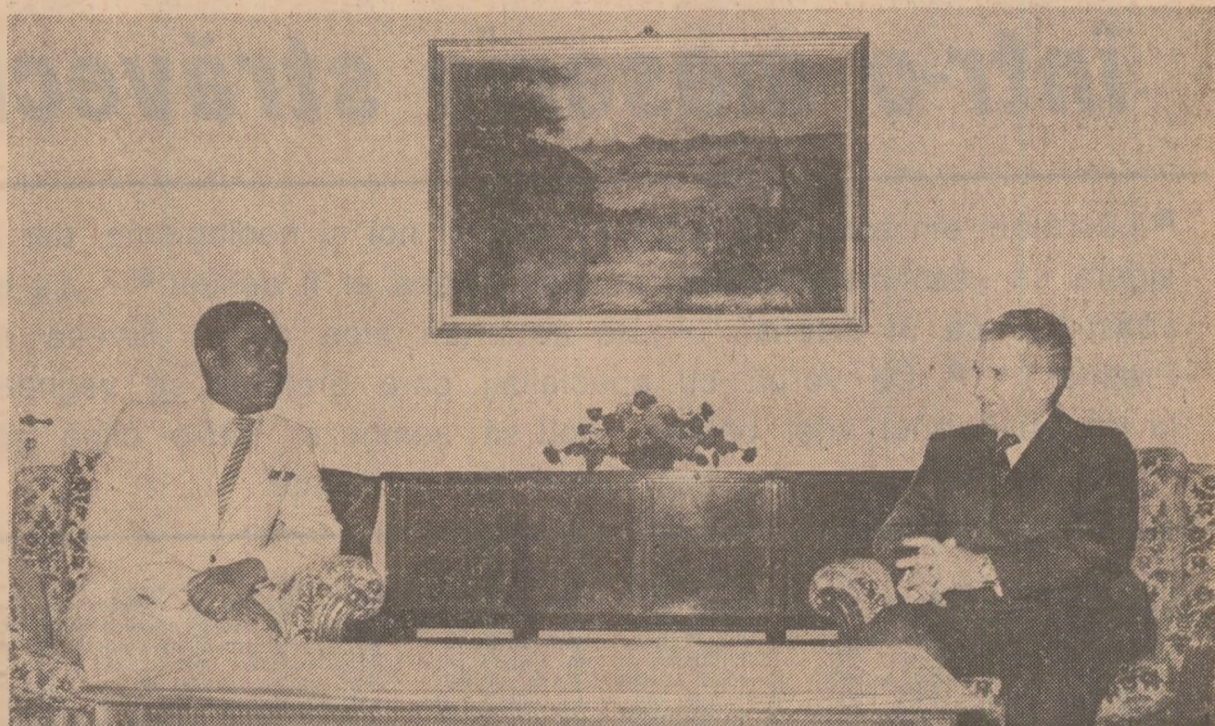
INTENSIFICAREA MONTAJULUI TEHNOLOGIC reprezintă prima și cea mai importantă condiție pentru reușita examenului de punere în funcțiune a multora dintre noile investiții. Există reale condiții pentru aceasta. La ora actuală, stocul de utilaje, îndeosebi pe santierelor din industria chimică, metalurgică și construcția de mașini, se menține ridicat și din diferite cauze,

noile, aprofundarea ritmică a materiale, sculele și dispozitivele de execuție necesare. Principalele unități de specialitate — este vorba, îndeosebi, de Truștul de montaj pentru utilaj chimic și Truștul de instalații și montaj din București — sînt chemate să pună în valoare experiența acumulată pînă acum, să promoveze noi și eficiente metode de organizare a activității de montaj, să concentreze forțele umane și mijloacele tehnice pe principalele platforme cu fronturi de lucru și utilajele asigurate. Un sprijin considerabil în acest sens pot și

(Continuare în pag. a III-a)

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Secretarul general al Uniunii Naționale
Africane Zimbabwe (Z.A.N.U.)

Vineri, 16 martie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit pe Edgar Tekere, secretar general al Uniunii Naționale Africane Zimbabwe (Z.A.N.U.), care face o vizită de prietenie în țara noastră la invitația C.C. al P.C.R.

La primire au participat tovarășii Iosif Banc, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. A fost prezent, de asemenea, Lovimora Mazivisa, reprezentant al Z.A.N.U. la București.

Mulțumind pentru onoarea de a fi primit, secretarul general al Z.A.N.U. a înmănat tovarășului Nicolae

Ceaușescu un mesaj din partea președintelui Uniunii Naționale Africane Zimbabwe, Robert Mugabe. În același timp, el a transmis Partidului Comunist Român și secretarului său general, poporul român un salut calduros și urări de noi succese din partea președintelui Z.A.N.U., a C.C. al Z.A.N.U., a poporului zimbabwe.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit și a rugat să se transmită președintelui Robert Mugabe, conducătorii Z.A.N.U., tuturor luptătorilor, poporului zimbabwe un cald salut și cele mai bune urări.

În cadrul întrevederii s-a procedat la un schimb de păreri în probleme de interes comun privind relațiile dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Națională Africană Zim-

babwe, evidențiindu-se cu satisfacție evoluția pozitivă a acestor raporturi de trainică prietenie și solidaritate.

Secretarul general al Z.A.N.U., a înfățișat evoluția actuală a luptei pe care o desfășoară poporul zimbabwe pe plan politic și diplomatic, precum și pe plan militar, pentru înlăturarea năzuințelor sale de libertate și independență, pentru afirmarea dreptului său de a deveni stăpîn pe propriile destine. Totodată, el a relevat eforturile organizate pentru întărirea solidarității cu toate forțele progresiste, democratice, antimperiale din Africa și din întreaga lume.

Din partea președintelui Z.A.N.U., a conducerii și tuturor militanților

(Continuare în pag. a V-a)

Publicistul și scriitorul egiptean El-Sayed Farag Fuad

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, pe publicistul și scriitorul egiptean El-Sayed Farag Fuad, autorul volumului „Ceaușescu — eroul României”, apărut recent la Cairo, în editura „Dar Al-Maaref”.

La primire a luat parte tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Adresînd calde mulțumiri pentru înalta cinste de a fi primit de seful statului român, oaspetele a înmănat

tovarășului Nicolae Ceaușescu un exemplar omagial din volumul „Ceaușescu — eroul României”. El a exprimat sentimente de profundă admirație față de activitatea vastă

(Continuare în pag. a V-a)

Ambasadorul Republicii Argentina

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, pe Tulio Oscar Su-

gasti, ambasadorul Republicii Argentina, în vizită de rămas bun, în leșătură cu încheierea misiunii sale în țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Discuțînd despre o problemă de mare interes, legată strîns de cerințele actuale și de perspectivele industriei românești

ÎN CE STADIU NE AFLĂM ÎN DOMENIUL COMPONENTELOR ELECTRONICE?

La adunarea generală a oamenilor muncii de la întreprinderea „23 August” din Capitală, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresîndu-se specialiștilor din producție și din activitatea de cercetare, arăta că paralel cu soluționarea problemelor care apar, trebuie să privim cu mai multă răspundere și problemele de perspectivă, „trebuie să ne gîndim la ce vom face în 1980, în 1981, chiar în 1983. Dacă nu veți gîndi încă din acest an în perspectivă, anul 1983 — sublinia secretarul general al partidului — nu veți putea deveni competitiv, nu veți realiza produse la nivelul tehnicii mondiale... Fără a privi în perspectivă, fără a ne gîndi la generație nouă trebuie să realizăm în diferite ramuri tehnice, nu vom putea fi competitivi”. Analizînd, în lumina acestor valoroase indicații, stadiul actual și dezvoltarea în perspectivă a electronicii este necesar să examinăm modul în care această ramură a economiei naționale va satisface cerințele societății noastre.

Sînt cunoscute numeroase realizări ale industriei noastre electronice, în cadrul politicii de industrializare a țării, potrivit obiectivelor Congresului al XI-lea al P.C.R., Electronica a fost îndreptată către ceea ce determină esența revoluției științifice și tehnice contemporane, și anume spre automatizarea proceselor de producție și a celor informaționale. Această politică generală nu s-a înfăptuit dintr-o dată și nu putem spune că este pe deplin realizată, dar ea ghidează fără îndoială în continuare dezvoltarea industriei electronice. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat în repetate rânduri asupra aplicărilor industriale ale electronicii și asupra conducerii proceselor tehnologice cu calculatoare electronice, în conformitate cu politica stabilită în acest domeniu.

Conceptia generală în domeniul electronicii, corect orientată din anul 1965 și pînă în prezent, rămîne viabilă și în perspectivă, conform documentelor Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale ale partidului. Aceste documente deschid calea dezvoltării unei industrii electronice care să permită satisfacerea cerințelor economiei într-o măsură tot mai mare, inclusiv trecerea la cea de-a doua revoluție industrială. Politica tehnico-economică specifică dezvoltării electronicii ridică însă unele aspecte particulare, dintre care unele pot fi considerate de detaliu în raport cu orientarea generală, iar altele se pot înscrie pe planul politicii generale economico-sociale a țării. Nu

este suficient să elaborăm un program detaliat de cercetare, dezvoltare și producție într-un anumit subdomeniu al electronicii dacă aspecte de politică tehnico-economică, de prin-

Prof. dr. docent
Mihai DRĂGĂNESCU
membru corespondent al Academiei

ciplu, nu au fost stabilite în prealabil. Sistemul de prognoze și programe cu care lucrăm ar trebui să fie suplimentat cu definirea unor obiective tehnico-economice specifice care permit o mai bună încadrare în elementele politicii industriale a țării. În ceea ce privește domeniul la

care mă refer, electronica. Întrebarea care se pune este dacă vom trece la o orientare a acesteia către cea de-a doua revoluție industrială, întîrînd astfel prevederile din documentele de partid, începînd cu cincinalul 1981—1985. O asemenea orientare ar obliga, fără îndoială, la reorientarea treptată a altor domenii industriale ale țării, căci electronica va trece și în infrastructura acestora. Oricum vom proceda, esențialul politicii tehnico-economice privind electronica îl constituie domeniul componentelor electronice. Este oare suficient de clar opțiunea noastră tehnico-economică în domeniul componentelor electronice? Se bazează ea pe dorințe irealizabile sau pe realități? În ce măsură le putem orienta în mij-

(Continuare în pag. a V-a)

În județele din sud și vest, perioada optimă se apropie de sfîrșit și avertizează:

ACCELERAȚI ÎNSĂMÎNȚAREA CULTURILOR DIN PRIMA EPOCĂ !

Pregătirea terenului pentru cultura sfeclei de zahăr la C.A.P. Vilcelele, județul Buzău: muncindu-se cu hîrnicie, este posibil ca însămînțările din prima epocă să se încheie în cîteva zile

Foto: A. Papaduc

În atenția consiliilor unice agroindustriale:

- Semănatul culturilor de ovăz, mazăre, în pentru ulei, plante furajere și sfecă de zahăr trebuie grabnic încheiat.
- Vremea poate deveni instabilă și, de aceea, fiecare zi să fie folosită intens, din zori și pînă seara.
- Toate forțele de mecanizatori să lucreze din plin în cîmp, să nu aștepte „timpul ideal”.

Ritmul lucrărilor executate ieri și cîteva concluzii pe adresa organelor agricole județene

Pînă ieri, 16 martie, semănatul culturilor din prima epocă a început în 30 de județe, suprafața însămîntată — 119 500 ha — reprezentînd 13 la sută din prevederi. Îndeosebi în unitățile agricole din județele aflate în sudul și vestul țării este de mare importanță să se accelereze la maximum însămîntarea acestor culturi. Întrucît, perioada optimă se apropie

de sfîrșit, Calendarul agricol, dar mai ales înălțirea vremii și creșterea temperaturii solului nu mai justifică nici o tergiversare a semănatului! Totuși, într-un sir de județe din aceste zone, ritmul semănatului este necorespunzător. Iată cîteva concluzii reiesite din analiza rezultatelor înregistrate la semănat în ziua de 16 martie de unitățile agricole din zece județe:

Județul	Suprafața cu culturi din prima epocă rămasă de semănat la 16 martie	Ritmul realizat la însămînțări în ziua de 16 martie	În cîte zile s-ar încheia semănatul dacă se menține acest ritm
Tulcea	7 081	3 337	2
Constanța	14 066	3 342	4
Ialomița	17 667	3 410	5
Prahova	11 767	1 900	6
Teleorman	20 432	2 318	9
Timiș	30 879	3 541	9
Dolj	33 703	3 172	10
Brăila	22 734	579	40
Arad	23 389	556	42
Caraș-Severin	3 110	70	44

● Prima concluzie: în timp ce într-o serie din aceste județe ritmul la semănat înregistrat ieri, într-o zi cu timp favorabil lucrului în cîmp, este satisfăcător, în altele se lucrează încă lent, de parcă n-ar fi vorba de culturi din prima epocă. Un calcul sumar — pe care ar trebui să-l facă în primul rînd specialiștii din agricultură județelor Brăila, Arad și Caraș-Severin — arată că dacă se menține ritmul atîns ieri, atunci semănatul acestor culturi s-ar prelungi pînă în prima decadă

a lunii mai. Ceea ce este cu totul inadmisibil!

● În toate județele țării este posibil ca, folosindu-se din plin forțele mecanice aflate în dotarea stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii, însămîntarea culturilor din prima epocă să se încheie în cel mult 4—5 zile. Rezultatele zilei de ieri dovedesc însă că, deși timpul este înalt, alții în județele amintite, cit și în altele, nu s-au intrat cu toate for-

„Așa se cunosc mai bine problemele, așa pot fi ele soluționate mai operativ”

Biroul de audiențe: comuna, întreprinderea, acolo unde trăiesc și muncesc oamenii

Pe agenda de lucru a primului secretar al Comitetului Județean Vrancea al P.C.R. se află în permanență înscrise două cuvinte: scrisorile (oamenilor muncii) și audiențele (acordate lor). De fapt, ele reprezintă una și aceeași problemă de maximă importanță pentru partidul și statul nostru, pentru organizarea de masă și obstesii — după cum se sublinia în recenta sedință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. În principal este vorba de legătura organelor și organizațiilor de partid cu masele largi de oameni ai muncii, atragerea lor pe scară tot mai largă la viața economico-socială, participarea activă a fiecăruia, pe această cale, la conducerea tuturor domeniilor de activitate, a întregii societăți. În consecință, orice activist al partidului nostru cu răspundere mai mari sau mai mici nu poate considera această activitate ca o campanie de zile mari, ci ca un mod permanent de lucru cu oamenii, ca un stil de muncă ce trebuie să ca-

racterizeze întreaga activitate de partid. Dialogul permanent pe care comi-

să se constate în orice moment cum stau lucrurile în acest important domeniu al muncii de partid: tematica

...Vă amintiți cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu: „Mulți, chiar dacă n-au scris pe ușă că nu este voie de intrat, spun: fii atent că se murdărește covorul”.

O experiență utilă și pilduitoare pentru cei care „nu-și văd capul de treburi” și „nu au timp” să-i primească pe oamenii muncii.

tetul județean îl întretine cu membrii de partid, cu oamenii muncii cit și unele situații și sinteze de probleme judicioase întocmite sau posibilitate

scrisorilor adresate comitetului județean de partid, felul cum sînt ele soluționate, concluziile care s-au desprins și măsurile ce s-au luat sau

Neculai ROȘCA

(Continuare în pag. a V-a)

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

„Ochiul stăpînului...” într-o meserie străveche

• Lucrătorii din zootehnie folosesc tehnici noi și neologisme, dar nu consideră că „sentimentalismul” față de Joiana ar fi desuet • — „La dumnea-voastră e ca în Elveția...” — „De ce n-am zice că în Elveția e ca la Prejmer?” • De vorbă cu specialiști care preferă să vegheze nopți la căpătușii unui vițel bolnav decît să semneze într-o clipă certificate de „sacrificare din necesitate”

Învindu-se pe neasteptate în usa grajdului, Constantin Tănăsescu l-a surprins pe un inginer bătînd o vîscă. Pe „307” mi se pare. A doua zi, la ora la care se ține un fel de raport de gardă, vinovatul a fost scos în fața colectivului. Fără prea multe discuții, doar a fost arătat celorlalți și s-a spus: „Ieri l-am surprins pe omul asta lovind-o cu coada furcii pe trei sute sapte”. După „sedintă”, omul:

— Mai bine lmi dădeți o sancțiune, tovarășe doctor. N-ai văzut cum se uitau la mine!

I.A.S. Prejmer are 8.300 de vite mari. De ce s-a făcut caz pentru lovirea unei singure? Pentru că la I.A.S. Prejmer lovirea animalelor e interzisă. De ce i-a fost vîscărului rusine de privilegiile colegilor mai rău decît de o sancțiune? Pentru că, acolo, lovirea animalelor e sancționată nu prin regulamentul de ordine interioară, nu prin instrucțiuni scrise, ci prin obicei. Printr-un obicei consolidat de-a lungul anilor.

Epizotologul șef al întreprinderii, medicul veterinar Constantin Tănăsescu, relatează: „Mi s-a întîmplat de mai multe ori să vină oamenii și să-mi spună: „Cutare își bate vîscă. Să nu-i faceți nimic, dar vă rugăm să-i atrageți atenția”. De ce? Din milă? Doar din milă interveneau acești oameni?”

Fiu sau nepot de țărani, ori dacă nu, clișeur de literatură despre lumea satelor, ordine s-a întărit, probabil, treptat pe linia hălele complexelor zootehnice, ce s-a ales, în condițiile mezarizării, ale creșterii intensive, în ritm și proporții industriale, ce s-a ales de acea mult deșesă coloană de susținere a mișcării plugarului care era atașamentul față de animalul din bătaură? A pierit prin comasarea efectivelor, ca urmare a noilor diviziuni ale muncii în agricultură? Plugarul plîngea după Joiana, lucrătorul zootehnic îi pasă de o taurină?

Sincer vorbind, am fi fost tentati să răspundem negativ acestor întrebări, ba chiar să le considerăm desuete. La urma urmei, „sentimentalismul” țărânului individual avea o puternică motivație economică: murindu-l vîscă putea să-l moară și conflict de foame. Pe cînd acum, se-telei...

— „Pe cînd acum — ne-a preluat dilema tovarășul Gheorghe Bota, secretarul organizației de partid de la I.A.S. Prejmer — sepleul ridică la o amplitudine cu totul nouă vechiul atașament al omului față de nevîntătoarele din juru-i. Nu este vorba nici de dispararea micului producător ca se ruinează, nici de mila vegetarianului față de sacrificii. E vorba de altceva. Așa cum se naște o atitudine nouă a strungarului față de strung, a sîndorului față de sondă, a mecanicului față de locomotivă, tot astfel omul spune că are un nou fel de grijă, un nou tip de interes și — de ce nu? — o altfel de dragoste a muncitorului asiric față de „masina”, de „milcol de producție” încredințat lui.

— Ca să vă spunem drept, am înțeles ideea, dar sună puțin cam teoretic.

— Motivele acestui noi atitudine nu sînt deloc teoretice — a intervenit în discuție și șeful de fermă Nicolae Păstirac. Către ce își orienta odinioară țărânul? Interesul gospodăresc și afectiv? Către un animal hotărît pentru viața lui și a familiei, dar hotărît în coordonatele sărăciei. Locul vîscăii costivele și stoarse la ius îl la astăzi exemplarul de mare producție. A obține 18, 20 sau 25 de litri de lapte pe zi e un prilej de mîndrie, pune pe o bază nouă atitudine îngrîșitorului față de animal, îl face să vadă cum natura răspunde prompt percepției și constinciozității sale. Il face să-și vadă mîna reflectată ca într-o oglindă, iar mîna lui este o mîncă din ce în ce mai calificată. Mulți oameni evită să mai folosească termenul „vîscă”. La noi, a lucra la vacă, a fi vîscă e un semn de încredere deosebită și meseria poate fi denumită ca atare. Avem numai animale de rasă superioară. Sînt vaci care valorează 30.000 de lei. Calculați cât răspundere revine unui lucrător, care poate să aibă 15—20 de animale în primire!

Dacă vrei să porți o discuție profesională cu inginerii Mihai Crăciun, Maria Nistor, Ion Ignatov trebuie să te preștăști să faci față. Sînt în stare să vorbească despre hrănirea animalelor, despre obținerea metisilor sau despre tehnica mulsului cu siguranță de sine și vocabularul specialistului de clasă.

Ascultîndu-l, înțelegi că nu întîmplat în limbajul crescătorilor de animale au apărut atitea neologisme, că în mod nemotivat avaranșă lor la mare profanilor ușor comici. În realitate, una e „să dai la vacă”, alta e „să furezi”, adică să fii în stare să alcătulești și să respecti rețete sofisticate, de diferite tipuri de hrană și diferențiate după vîrstă, productivitate și starea fiziologică a fiecăruia dintre multe exemplele încredințate. Să minuiesti buatoarele aparatelor electrice de muls pare foarte simplu. L-am întrebat pe tovarășul Constantin Tănăsescu:

— Aceste premise, ale modernizării întreprinderii agricole, sînt comune tuturor unităților; de ce credeți totuși că mai sînt întreprinderi sau cooperative cu animale urite, cu mortalități mari, cu disciplină slabă?

— Poate pentru că factorii de resort din respectivele unități își închipuie că, beneficiind de investiții, fondurile sau dotările produc în mod automat și consistent. Dar e mult mai ușor să obții o aprobare de credit de la bancă, decît credit de încredere de la urmasul unei ocupații vechi de cînd lumea.

— Încredere față de cine?

— Fata de specialist, desigur. Față de acela care predă cunoștințe noi și recomandă rezultate mai bune, care cunoaște tainele geneticii sau ale mecanizării și vrea sau trebuie să se facă înțeles, crezut și urmat.

— Dumneavoastră cum vă faceți înțeles și crezut?

— Neaccesîndu-l nici o clipă ideea că omul care lucrează în zootehnie trebuie doar să-l ordoni ce să facă, fără ca el să steie pentru ce face. (Ca

un exemplu: simpla distribuție a felurilor de furaje fiecărui îngrîșitor, dar fără ca ei să cunoască rațiunile diferentiale de calitate, de ce unuia i se încredințează fibroase, iar altuia concentrate, poate deveni o problemă de încredere și de climat de muncă, îi poate face pe unii să se simtă în mod neîntemeiat defavorizați și pe alții favorizați). Apoi este curățenia, aspectul civilizat al întreprinderii...

— „Căre la dumneavoastră se observă de la intrarea principală pînă la cea mai dînsică haldă de gunoii.”

— Da, ordinea și curățenia sînt lîngă de lene în unitatea noastră. Se întîmplă ca unii vizitatori să-i spună directorului nostru: „La dumneavoastră e ca în Elveția”, dar dinșul, tovarășul inginer Toma, îi corectează: „De ce n-am zice că în Elveția e ca la I.A.S. Prejmer?”

— Asta vrea să spună că ordinea și curățenia sînt componente inseparabile ale unui bun climat de muncă.

— Da. De aceeași importanță este exemplul personal al cadrelor cu prezență superioară. Ingineri, medici veterinari și alții.

Poate că despre exemplul personal al medicilor veterinari de la I.A.S. Prejmer s-ar cuveni să lăsăm să vorbească mai bine o cifră. O cifră — rezultat din prima lună a anului, dar valabilă, proporțional, în orice perioadă. Efectivul (mai sus anunțat) de cornute mari permite mortalități și sacrificii pînă la 33 de capete. Dar au murit numai cîinci animale și au murit trei, adică, în total, și anume la mijlocul iernii, cînd sănătatea vitelor e mai slabă, s-au înregistrat scaderi de mai puțin de unu la mie. De ce considerăm hotărîtor aportul medici-

lor veterinari? Pentru că, în loc să se ocupe de completarea de adeverințe justificative, cu muncă de birou, cu treabă de micor de plecare, cadrele cu această specialitate de la Prejmer duc, de ani de zile, o luptă îndrîrită, de zi și noapte, cu bolile, cu accidentele și moartea. A pîns în gîs pîsiorul fracturat al unei vite, a sta zile și nopți lîngă un vițel bolnav, a lăsa treburi personale baltă ca să operezi o junică, sau zec, sau douăzeci sînt fapte de rutină în această întreprindere.

— Cînd muncitorul zootehnic vede cît timp și cîtă sudoare, cît efort și cîtă dăruire pune medicul pentru salvarea vieții unui din animalele îngrîșite de el, de îngrîșitor, în mod sigur nu-și va permite nici s-o tîmă flămîndă, nici mîndria, nici s-o chinuiească, nici să nu respecte prescripțiile recomandate.

Nimeni nu-și închipuie că lucrul în zootehnie e ușor. Această muncă presupune încă o doză de efort fizic, de duritate, de înconfort. Și condițiile muncii și rezultatele ei depind însă, în mare, de modul de abordare. De pasivitate, de interes, de atașament, de corectitudine, de dăruire. Sînt calități profesionale necesare și prezente în orice domeniu de activitate, dar colectivul de zootehnicști de la I.A.S. Prejmer propune ca temă de reflecție pentru etica muncii o însoțită mai departe. Pînă la o definiție mai exactă am putea-o numi atitudine de înimă și de mijlocetă de producție. Sau, pe scurt, cum îl spune unul din interlocutori — afectivitate profesională.

Sergiu ANDON
Nicolae MOCANU

Personaje și ipostaze

S-a auzit bine, clar, răspicat, penetrant, semnalul binecunoscut al sirenei Salvării dintr-o discuție de la Plăta Universității, spre Plăta Universității, cerind imperios să i se dea cale liberă. Ceea ce, în lungul marelui bulevard, la cea oră de vîrf a circulației automobilelor, s-a și obținut spontan, atît prin „unda verde”, cît, mai ales, prin reacția promptă a majorității soferilor care, dintr-o imediată drăpă, degăjînd culoarul central. De altfel, sirena nu izbucnea decît în spațiile cîte unui sofer care făcea urechea surdă la acele specimene obuze gata oricînd la o incapacităată, dar multă recalcitrantă, ce și-au „cucerit” carnetul de conducere atînd unele dintre cele mai elementare prevederi ale codului rutier.

La rîndul din Plăta Universității, în scurta curbă către Bulevardul Băicescu, la cîțiva pași de Spitalul Colțea, parcă se adunaseră toți corigenții la această materie, vreo douăzeci de mașini, urzînd bombe, cu ochi și gînduri apatici în spatele lor, cu otoceleroze avansate în dosul timanelor, cu inimile ascuse adînc sub

palpana insensibilității și a indiferenței, căci n-auzea și pace, ca și cînd valerul pierdut n-ar fi pînat, cînd de circulație interveni ceva mai operativ și mai energic ca de obicei. Era vorba de viața unui om, și fiecare din-

roștului obtuz și opac de la volan? Era loc de făcut, și asta s-a putut dovedi imediat cum un drăgul s-a înfăptuit interveni ceva mai operativ și mai energic ca de obicei. Era vorba de viața unui om, și fiecare din-

„Salvarea”
și cinismul...

febrilă, totală e dragostea „apropriaților” pentru „sacru” ambuteiajului — care, în realitate, numai adevărat ambuteiaj nu era — s-ar fi putut afla în duba Salvării.

Da, în cele din urmă s-a făcut loc, s-a găsit suficient loc, și Salvarea a trecut. A rămas să dănuie în urma ei, o vreme, rușinea nesimțirii și protestele trecătorilor. Păcat că n-au rămas în toată agentul de circulație și vreo două duzini de carne de conducere din buzunarele celor ce arătau spre cel dinainte, și

acesta spre cel dinaintea lui, pasimile, ar face, dar ce să-i faci, întoarcerea „cealaltă” e vinovată, iar drăgul s-a înfăptuit interveni ceva mai operativ și mai energic ca de obicei. Era vorba de viața unui om, și fiecare din-

A trecut o Salvare. S-a auzit un vater de sirena. În dubă implora drum liber un licăr de viață. A rămas rușinea îndărmîntei. Și, din păcate, au rămas carnetețele roz să „circule” mai departe. Nu există decît o lecție ce se poate aplica celor insensibili: semaforul roșu aprins în calea încălcrilor codului eticii rutiere. Și, o eventuală, fie și măcar temporară, metamorfoză a condiției de automobilisti, în cea de bișepi, pentru „zmei” de la volan.

Ioan GRIGORESCU

Desen de Adrian ANDRONIC

Omul obișnuit știe despre sobe că acestea sînt niște instalații de încălzire și atîta tot. Cunoștințele unui expert în știința soborului sînt, de obicei, însoțite cu mult mai multe și mai fundamentate. Afîm, de pildă, dintr-un raport de expertiză asupra sobelor de pe teritoriul I.C.V.A. București (Centrala pentru valorificarea ambalajelor — n. a.), că, după anume caracteristici, se disting mai multe feluri de sobe: obișnuite, obișnuite cu focar de cămăruță refractară, tip sîmîneț, tip sîmîneț cu focar de cămăruță refractară etc. Iată însă că și un expert în „sobologie” nu-l ferit de lacune în pregătirea profesională, deoarece, între timp, am auzit și de sobe orbe și neorbe, cu un fum sau cu mai multe fumuri, nementionate în decol raport citat, ceea ce să recunoaștem, e o lipsă. Dar omul cit trăiește, învață.

Nu-l exclud însă ca a-minutitile omisiuni ale competentului raport să se fi datorat și grabii. Grabă la rîndul ei generată de două decizii de imputații ajunse pe rol la Judecătoria sectorului 3, încă din 1975. În virtutea acestor decizii — semnate, parafate, înregistrate — la cererea unității I.C.V.A. București, este pus în mișcare mecanismul justitiei pentru a-i obliga pe Ion A., Constantin B., Gheorghe P., Traian T. și Petre R., care își desfășurau activitatea în această

Întreprindere, la plata sume de 55.884 lei. Motivul? Cei de mai sus ar fi confirmat niște lucrări fictive, lucrări executate la sobele unității, de către Întreprinderea, de prestări-servicii din Capitală.

Mă rog, legea-i lege: cine nu deschide ochii, deschide punga. Dacă s-a vinovățiat și păstosea. Da, aici e aici: oamenii chemați în judecată declară că vina ce li se pune lor în cărucă nu le aparține. În problema sobelor poate altii ar trebui făcuți, ei nu, în nici un caz. Cum se întîmplă în asemenea împrejurări, unitatea „produce” și ea dovezi. E. E. și normal. În orice loc de muncă sînt oameni investiți cu răspunderea gestionării cu chibzuială, pînă la bănuț, a bunurilor societății date în grijă. Tocmai în numele acestei responsabilități contabilii experti trec și aici la numărarea cachelor — din hîrtii și — și constată că, deși s-au facturat (decii plătu) 31.320 bucăți, în realitate s-au montat și demontat numai 13.427 bucăți. Deci: unitatea a fost păgubită de 78.234 lei, din care 35.884 lei cad în vina celor cinci acuzati în fața justitiei. Cum spunem, s-a procedat la o scrupuloasă numărare a cachelor din hîrtii și s-a ignorat ineplicabil identificarea lor practic la fața locului, acolo unde au fost montate ori demontate. Lucru ce se va dovedi a fi decisiv pentru desfășurarea ulterioară

a procesului. Dar să trecem mai departe.

„Ei, ce mai aveți de zis?” Ii întreabă omul legii pe cei chemați în judecată. „Posibil să fie lipsă o sută de mii, un milion de cachelor, noi tot nevino-vați rămînem!”

Cele mai redutabile forțe

obligă nu pe pîrîții nominalizați în decizia de imputație, ci Întreprinderea prestatoare de servicii din Capitală să restituie unității I.C.V.A. suma de 34.247 lei și să plătească cheltuielile de judecată.

Soluția — clară ca bună ziua. Dar mecanismul justitiei o dată pornit, nu poate fi oprit așa, la un semn. După patru ani, iată-l din nou pe Impințial la judecătoria. De data aceasta, unitatea I.C.V.A. recunoaște că a cam încurcat numărarea cachelor, a exagerat paguba și, cu o can-doare ce te lasă perplex, rată doar de neglijență: nu-i vorba de Ion A., etc., de Întreprinderea prestatoare de servicii. Mă rog, se poate întîmpla oricui, nu? De ce nu și la I.C.V.A.!? Drept care, I.C.V.A. nu mai are nici o pretenție...

Alta mai lipsea: să aibă

confruntă situația din hîrtii cu sobele concrete din unitate, ceea ce ar fi lămurit lucrurile din start. După ce a antrenat atîtea forțe la carul nervilor locali absurd, asta mai lipsea: să emită și pretenții! Cum să taxăm o asemenea opacitate? Să fie oare ea generată doar de neglijență? Cum să categorisim usuri-rița cu care s-a emis o decizie nu numai de imputație, ci și de răspundere penală? Lipsită de orice urmă de grijă față de om, în mod indiscutabil. Ne aflăm față în față cu practica „prudentă” a unor

care, pentru a-și fabrica „plăpumioare” de acoperire, pentru a nu li se imputa lor neglijențele din propria ogradă, nu ezită să a puse la judecată, să condamne, să usuriță asemenea „acte”. „Acte” pe care numai cei-ai auzi justificîndu-le: „Face justiția lumină pînă la

și lubrifianti, n-ar fi executat niște lucrări și, în concluzie, că ar fi încasat retribuții nemeritate. La toate cele 8 (opt) termene de judecată, Robert M. a susținut că acuzațiile sînt pure invenții și n-au cum fi probate. De-a lungul celor opt termene de jude-

evidența activității soferilor de pe autobuscule. Drept care, la termenul din 1 martie 1979, reprezentantul întreprinderii în proces se arată „inteligent” și încalcă: „las soluționarea cauzei la aprecierea instanței”.

Instanța, firește, a apreciat că Robert M. este nevinovat și a anulat decizia de imputație. Instanța însă, n-avea cum, nu putea să anuleze și semnul de întrebare ce stăruie în continuare asupra usurinei cu care conducea I.U.T. a emis o asemenea decizie.

O decizie împotriva unui om gata să fie scos tap is-pășilor pentru neglijențele, pentru vîrșirea din evidențele unității. Ca să nu stăruim aici și asupra relet credinței de care a dat dovadă aceeași conducător a unității atunci cînd a rămas surd la cererea în dreptăție — și legală! — a omului tirat în judecată de a aduce în justitie presupuse probe concrete ale necinstei, de care era incriminat.

— Ați fost președintele completului de judecată în aceste două procese, ne adresăm tovarășului Mihai Născă, judecător la Judecătoria sectorului 3. Ați dezbătut și alte cauze de acest fel. Ce idei puteți desprinde pe marginea lor?

— Prin lege, conducătorul întreprinderii are obligația să acționeze obligativ pentru recuperarea pagubelor, atunci cînd constată că acestea s-au produs. Lu-

Desen de Nic. NICOLAESCU

cru normal, firesc. Demers însă care se cuvine întreprins cu răspundere, în cunoștință de cauză, vizînd pe adevărații vinovați. Or, nu todeauna se petrece așa. Afirmația pornește de la o constatare concretă: în sectorul nostru, din totalul cauzelor de acest fel, soluționarea s-a dat mai multe hotărîri în favoarea persoanelor împotriva cărora s-au emis decizii de imputații decît în favoarea unităților reclamante. Motivul: graba nejustificată cu care, în unele locuri, se recurge la acest mijloc, superficialitatea și lipsa de răspundere în întocmirea dosarelor, lipsa de îndrumare și de supraveghere a organelor de control financiar intern, lipsuri în gestionarea bunurilor date în grijă, fuga după acte „acoperitoare”. Consecințele: oameni purtați prin judecăți, expertize, aglomerarea artificială a instanțelor, cheltuieli inutile. Desigur, adevărul este scos pînă la urmă la lumină. Dar măcar așa, din cînd în cînd, e bine să se vadă și cu ce pret. Înainte de a scoate sticlușul și a semna o decizie de gînuție, e bine ca orice conducător de întreprindere să se asigure că sînt îndeplinite toate temerurile legale, că nu vor fi purtați pe drumuri oameni nevinovați.

Mai e cazul să spunem cît de îndreptățită este această invitație?

Ilie TANASACHE

La recenta Consfătuire cu cadrele de conducere din economie, tovarășul Nicolae Ceaușescu a indicat:

SĂ ACȚIONĂM FERM PENTRU INTRODUCEREA ÎN CIRCUITUL ECONOMIC A UTILAJELOR NEFOLOSITE!

Cum răspund întreprinderile acestei cerințe imperioase?

Ce relevă o anchetă a „Scînteii” în cîteva unități industriale

Disponem de importante fonduri fixe, în marea lor majoritate de înaltă tehnicitate, realizate în ultimii 10 ani. Practic, în fiecare întreprindere se găsesc mașini și instalații moderne care, utilizate cu randament superior, asigură obținerea unor producții de calitate, cu eficiență economică superioară. Pentru utilizarea rațională a acestor mijloace tehnice, secretarul general al partidului a indicat, la recenta Consfătuire cu cadrele de conducere din economie, să se acționeze ferm pentru reintroducerea în circuitul economic a utilajelor nefolosite. Un calcul arată că dacă anul trecut ar fi fost utilizate în activitatea economică toate utilajele inactive, s-ar fi obținut suplimentar o producție de peste o jumătate de miliard lei.

Nu sînt puține unitățile în care există asemenea utilaje nefolosite: ici două-trei mașin-unelte, colo 10—15 mașini de jesut, în altă parte o instalație complexă adusă din import. Sînt fie utilaje cu un grad mai mare de uzură fizică sau morală, dar care pot fi încă folosite, în fabricile respective sau în alte întreprinderi,

fie mașini și instalații în perfectă stare de funcționare, care au devenit disponibile în urma schimbării tehnologiei sau a profilului producției, fie fonduri fixe aduse pe baza supraestimării necesităților de utilaje cu prilejul lucrărilor de investiții. În toate cazurile este vorba de mașini, utilaje și instalații ce pot produce și în care s-au investit milioane de lei din venitul național. Iată de ce conducerile întreprinderilor care dețin asemenea fonduri fixe, centralele și ministerele de resort au obligația să exploreze și să valorifice toate căile de reintegrare a acestora în procesul de producție.

Prezentăm, în cadrul anchetei întreprinse cu sprijinul Inspectoratului teritorial București pentru controlul gospodăririi fondurilor fixe, trei cazuri concrete care ilustrează cât se poate de limpede ce se întîmplă cu anumite utilaje cînd se manifestă ușurință în dotarea întreprinderilor și, mai ales, cînd nu se acționează ferm, cu răspundere pentru folosirea lor în scopuri utile, productive.

FILATURA BALOTEȘTI-ILFOV

Mașini care pînă acum nu au produs decît... amortizări

Mașina de mercerizat țesături de în sau de în amestec cu poliestere a fost adusă cu bani grei — 5,7 milioane lei — din import și s-a montat odată cu celelalte utilaje ale Filaturii și finisajului din Balotești-Ilfov. De atunci, dacă a fost folosită o lună dintr-un an. De ce?

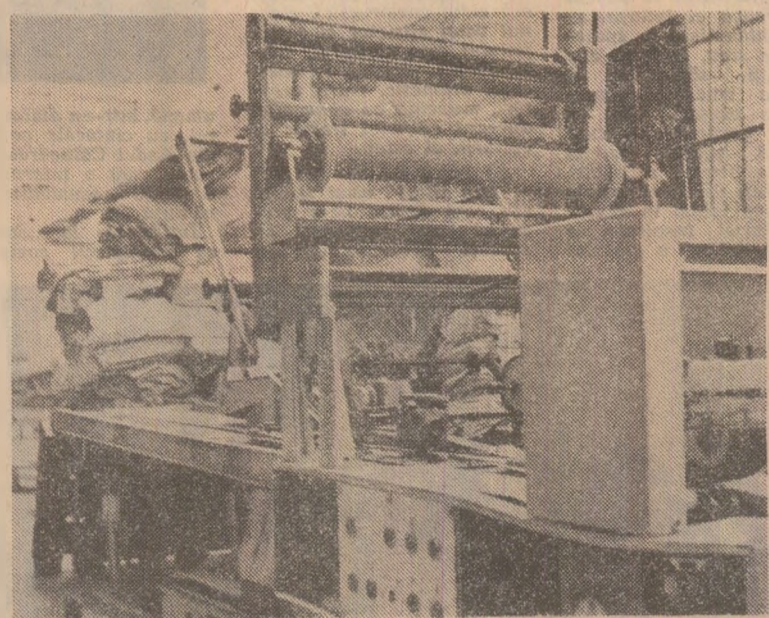
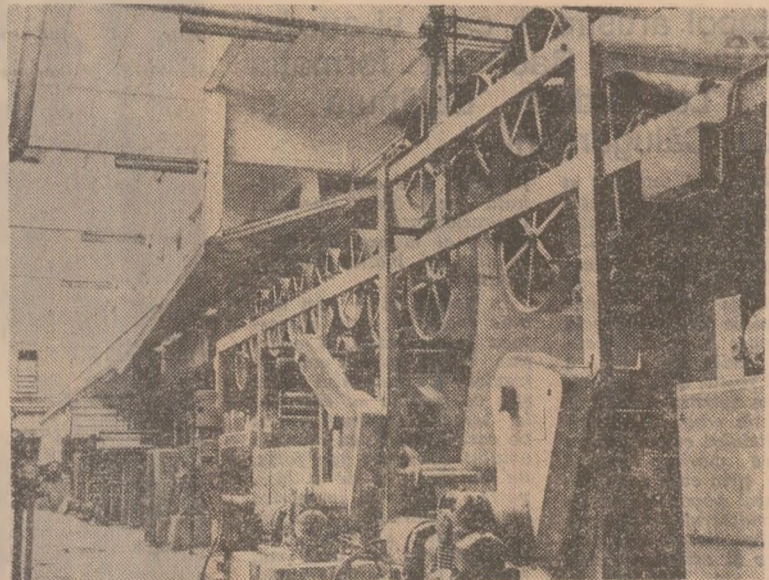
— Mai întîi, pentru că abia din decembrie anul trecut am început să primim comenzi pentru țesături vopsite, a căror execuție include tehnologie și mașina de mercerizat — ne spune ing. Florin Iovan, șeful atelierului finisaj. Dar, chiar dacă am fi avut comenzi, tot n-am fi putut folosi mașina respectivă la întreaga capacitate pentru că o instalație conexă, stația de supraîncălzire a agentului termic la mașina de vopsit, a fost defectă un an și jumătate. Abia în aceste zile se va repara.

Facem un calcul împreună cu interlocutorul nostru: dacă mașina ar fi lucrat numai 18 ore pe zi timp de 280 de zile pe an, cu o productivitate de 3—4 ori mai mică decît cea înscrisă în cartea tehnică, și tot ar fi adăugat 2,5 milioane lei la valoarea producției întreprinderii. Așa însă, a produs numai... amortizamente: 142.280 lei pe an.

Ce perspective sînt pentru a se utiliza mașina de mercerizat la întreaga capacitate? Nu prea mari. Comenzi în semestrul I a.c. există doar pentru 800.000 m țesături. Ar putea fi mărite comenzile? Da, dacă fabrica va dovedi că poate executa țesături vopsite de bună calitate. Dar în nici un caz nu va fi folosită integral, pentru că are o capacitate de producție mult mai mare decît linia tehnologică în care este încadrată.

Și atunci, ce este de făcut? Doar să primim un răspuns la această întrebare din partea conducerii filaturii din Balotești și a Centralei industriei inului, după o serioasă analiză a situației mașinii de mercerizat.

Poate, cu acest prilej, se va găsi o destinație utilă și mașinii de ambalat țesături în folie de polietilenă, care a costat 270.000 lei și zace de cîtiva ani sub o prelată într-un colț de hală, plătindu-se însă în fiecare an aproape 22.400 lei amortizări.

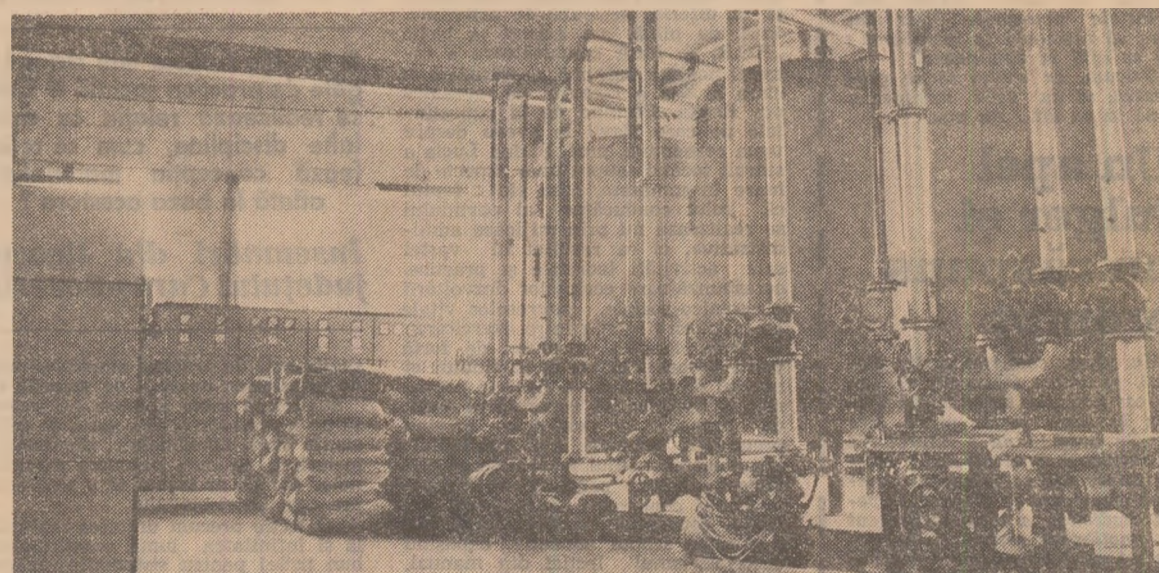

„INDUSTRIA BUMBACULUI”-BUCUREȘTI

Se caută vinovatul pentru o instalație construită și abandonată

Instalația de dedurizare a apei industriale tehnologice, obiectiv construit în cadrul modernizării secției de finisaj a întreprinderii „Industria bumbacului” din Capitală, este complet inutilă. Inutilă și costisitoare, după afirmația ing. Gheorghe Tutunaru, mecanic șef al unității. Nu numai că a costat aproape 250.000 lei, dar dacă ar fi pusă în funcțiune ar păgubi costurile de producție ale întreprinderii cu aproape o jumătate de milion lei anual. Și parcă aștia nu ar fi de ajuns, instalația — care învenit crează în jurul ei un mediu umed, salin — a fost amplasată lângă tablourile electrice. Ce s-ar putea întîmpla este limpede și pentru un nepecialist: deteriorarea instalațiilor electrice. Așa cum recunoaște și proiectantul, Institutul de proiectări pentru industria ușoară, în memoriul de prezentare a proiectului de execuție, „apa din puturile întreprinderii — avînd duritate mică — nu necesită dedurizare”. Iar unitatea are trei asemenea puturi care îi asigură cantitatea de apă de care este nevoie. Cu toate acestea, în pofida oricărei logici, în proiectul de execuție... se prevede realizarea instalației — și aceasta mult supra-dimensionată.

Dar — adăugăm noi — dincolo de răspunderea proiectantului, cum a „scăpat” în proiectul de execuție această instalație? Ce fel de control au exercitat unitatea beneficiară, centrala și ministerele de resort, Banca de Investiții, celelalte organe care și-au pus avizul favorabil?

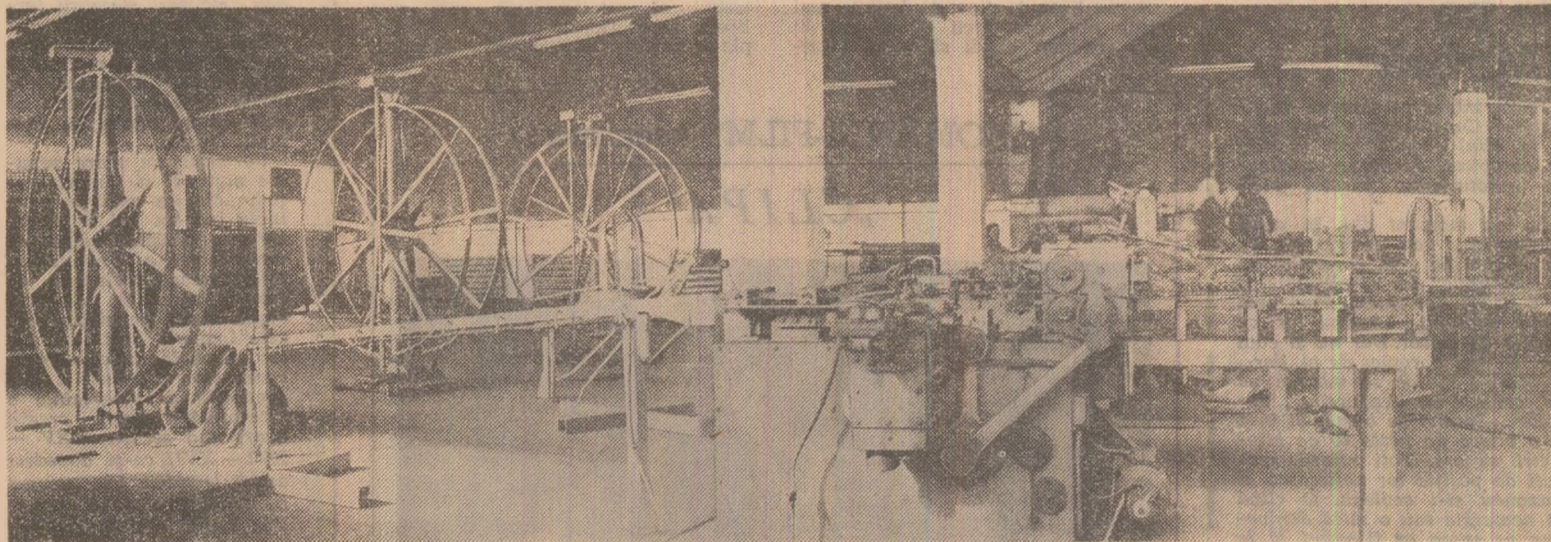
Care este punctul de vedere al proiectantului? Cîtîm din răspunsul scris adresat redacției de inginerii Constantin Adrian, șef de sector, și Sergiu Teodorescu, șeful consiliului tehnico-economic: „Considerăm că stația de dedurizare este necesară procesului tehnologic din finisaj deoarece folosirea unei ape industriale care are duritate mai mare de 4—6 DG ar conduce la formarea de pete pe țesăturile finisate și de consumul suplimentar de coloranți și chimicale. Stația de dedurizare s-a

amplasat în unele spații disponibile existente în construcția centrală termice. Pentru a se asigura condiții normale de lucru, în stația de dedurizare s-au prevăzut detalii de execuție: zid despărțitor față de încăperea tablourilor electrice, uși de acces, fundații pentru utilaje, rășnășarea unui tablou electric, podeste, canalizare (deci, alți bani?! — n.n.). Beneficiarul nu le-a executat nici pînă în prezent.”

Cine taie nodul gordian al părților diferite exprimate de beneficiar și proiectant? Potrivit spuselor tovarășului Vasile Dumitrescu, inginer șef al Centralei industriei bumbacului, la întreprinderea „Industria bumbacului” se află un colectiv de specialiști din centrală care va analiza și această problemă. Dacă vor ajunge la concluzia că instalația nu este necesară, ea va fi transferată imediat la una din unitățile aflate în construcție în țară. Deci, alți bani pentru demontare, transport, montare. Cine-i va plăti?

SECȚIA DE PREFABRICATE VITAN-BÎRSEȘTI

Milioane acoperite cu prelate

La început, în 1971, au fost patru. Patru mașini de sudat bioel pentru armături, aduse din import. Pentru ele s-a construit și o hală de producție. În cadrul secției 5 prefabricate Vitan-Bîrsești a întreprinderii „Granitul” din Capitală. Au și produs circa 1.500 tone de armături. Una din mașini a luat

drumul Brașovului. Cele trei rămase, prin mai 1974, au fost vopsite, unse și acoperite cu prelate. Și așa au rămas pînă deunăzi cînd am înlaturat prelatele pentru a le fotografia.

— Ar fi foarte bine dacă am scăpa de aceste utilaje — ne spune tehnicianul Aurelian Stancu, șeful

secției. Pe spațiul eliberat — circa 400 mp — am lucrat imediat montarea unei instalații de sudat plase pentru panouri mari, care ne este absolut necesară.

Valoarea celor trei mașini: aproape 2,4 milioane lei. Și nu pot fi utilizate? Nu putem crede așa ceva, doar asemenea armături din bio-

tel se folosesc frecvent la construcția silozurilor, turnurilor de răcire, tunelurilor, subtraversărilor, canalelor ș.a. Institutul de proiectări de construcții trebuie să aibă în vedere la elaborarea proiectelor și folosirea armăturilor de bioel care s-au dovedit eficiente la aceste tipuri de construcții.

Ne-am referit doar la cîteva situații flagrante de încălcare a unor norme elementare de gospodărire a fondurilor fixe. În ultimă instanță este vorba de o atitudine de indiferență a unor cadre de conducere investite să decidă asupra necesității și oportunității achiziționării unor mașini și utilaje. O atitudine care duce la pagubă, la pierderi pentru economie. Nici un fel de scuză, nici un fel de justificare nu pot fi admise în asemenea împrejurări.

Oriunde mai există astfel de utilaje inactive, conducerile de întreprinderi, centrale, ministere trebuie să acționeze ferm pentru introducerea lor cît mai operativă în circuitul economic.

Grupul realizat de Corneliu CĂRLAN
Foto: Sandu Cristian

(Urmare din pag. 1)

trebuie să-l dea și beneficiarii, prin participarea la montajul tehnologic cu echipa propriei de muncitori calificati.

ASIGURAREA FRONTURILOR DE LUCRU CORESPUNZĂTOARE MONTAJULUI se detașează ca o sarcină de prim ordin pentru toate unitățile de construcții, fără excepție. O investigație succintă relevă că aproape jumătate din utilajele aflate în stoc de multă vreme — pe santierelor noilor instalații din cadrul combinatelor petrochimice de la Teleajen, Borzest și Brazi, instalațiile de materiale fotosensibile din cadrul Combinatului de îngreșăminte azotoase din Tîrgu Mureș ș.a. — nu au front de montaj asigurat. Cauzele sînt cunoscute: lipsa forței de muncă, organizarea necorespunzătoare a lucrului, frecvențele abateri de la disciplina muncii, care, toate la un loc, influențează negativ activitatea constructorilor. În toate aceste situații se cer aplicate măsuri ferme și

imEDIATE menite să determine accelerarea la maximum a ritmului lucrărilor de construcții. Esențial este să se acționeze energetic, stăruitor pentru întronarea unei riguroase discipline în muncă, folosirea în 2—3 schimburi a utilajelor de con-

montaj. De mare importanță pentru grăbirea ritmului de execuție este asumarea de către beneficiarii de investiții a executiei unor lucrări în regie proprie — indicate clar formulată de secretarul general al partidului la recenta consfătuire.

mic din Ploiești și Făgăraș, întreprinderile bucureștene de mașini grele, de pompe, „Grivița roșie”, „23 August” etc., decît să-și concentreze la maximum forțele, să-și programeze mai bine producția, să dea dovadă de receptivitate sporită

sînt strîns legate de întărirea răspunderii individuale și colective a oamenilor muncii de pe șantiere, din unitățile furnizoare și beneficiare. Iată rațiunea pentru care întregul activitate din domeniul investițiilor trebuie să se desfășoare sub îndrumarea directă și nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid, chemate să-și pună în valoare întreaga capacitate organizatorică pentru mobilizarea tuturor factorilor cu răspundere în acest domeniu în vederea îndeplinirii în bune condiții a sarcinilor ce le revin. Nici un moment nu trebuie să se piardă din vedere că societatea noastră este interesată în cel mai înalt grad ca fiecare capacitate productivă să intre în funcțiune la termenul planificat sau chiar mai devreme, pentru că marea efort de investiții pe care-l face să dea rezultatele scontate. Aceasta este o condiție esențială pentru accelerarea dezvoltării economiei naționale, pentru creșterea mai rapidă a veniturului național — suportul solid și trainic al ridicării continue a bunăstării întregului popor.

Intensificarea ritmului lucrărilor de construcții și montaj, soluționarea rapidă și integrală a problemelor care condiționează intrarea în funcțiune a tuturor capacităților planificate pe acest an

INTRODUCEREA UNEI ORDINI DESĂVÎRSITE ÎN LIVRAREA UTILAJELOR TEHNOLOGICE constituie o altă importanță și indispensabilă condiție pentru intrarea în funcțiune a unui însemnat număr de capacități noi. Aceasta presupune, înainte de toate, respectarea de către furnizori a termenelor stabilite prin contracte și grafice de livrare, lichidarea hotărîtă a restanțelor din lunile anterioare.

Nimic nu este mai important pentru întreprinderile de utilaj chi-

structii, utilizarea cu randament deplin a timpului de lucru, completarea eficientă a echipelor de muncitori calificați, îmbunătățirea disciplinei în muncă, folosirea în 2—3 schimburi a utilajelor de construcție, realizate și judicios esalonate, pe zile și ore, urmărindu-se permanent modul în care sînt realizate lucrările fizice prevăzute și în care sînt preluate fronturile necesare la

INVESTIȚIILE

Accelerați însămînțarea culturilor din prima epocă!

(Urmare din pag. 1)

tele la semănat. De aceea, trebuie combătută cu hotărîre orice tendință de a aștepta „condiții ideale” de lucru, trebuie să se facă totul pentru intensificarea ritmului însămînțării.

● Ritmul semănatului este diferit chiar între județe vecine, care dispun de condiții asemănătoare. În timp ce în județele Ialomița, Teleorman și Timiș se înregistrează ritmuri mai bune la semănat, în județele vecine — Brăila, Caraș-Severin și

Arad — semănatul se desfășoară cu înecet. O analiză a cauzelor și, mai ales, stabilirea de măsuri energice, imediate de către organele agricole și consiliile unice agro-industriale din județele rămase în urmă ar fi de un real folos pentru accelerarea semănatului.

● În unele județe — Caraș-Severin, Brăila, Arad — se constată fluctuații mari ale ritmului însămînțării de la o zi la alta, ceea ce dovedește că se lucrează în salturi — și nu în mod organizat, cu toate forțele.

Timpul presează, nu ne mai permite să așteptăm! De aceea este absolut necesar ca în toate județele și, mai ales, în cele din sudul și vestul țării — unde perioada optimă se apropie de sfîrșit — organele județene de partid și agricole, consiliile unice agro-industriale să acționeze cu toată stăruința pentru utilizarea din plin a mijloacelor tehnice, pentru mobilizarea mecanizatorilor, cooperanților și specialiștilor la însămînțarea în cît mai scurt timp a culturilor din prima epocă.

[illegible]

